

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒÜYÜK ŞEHİT
AZİZ GEORGIOS

ÖN SÖZ

1968 yılında, papa, saygısızca bir hareket yaptı ve bu olay da tüm Hıristiyan dünyasında büyük protestolara sebep oldu. Papa, Büyük Şehit Aziz Georgios'u, azizleri anma çizelgesinden ihraç etti. Bununla birlikte de daha otuz azizi, Aziz Nikolaos, Aziz Hristoforos, Azize Varvara, Azize Ekaterini vb. azizleri sildi.

Ortodokslar tarafından bunların çoğunun saygı görüyor olmaları, galiba onu rahatsız ettiğini gösteriyor. Bunlar çoğunlukla Ortodoks âleminin pek sevdiği azizlerdir.

Bilhassa da Büyük Şehit ve Muzaffer Aziz Georgios, tüm Ortodokslar tarafından çok sevilen ve saygı duyulan bir azizdir.

Ancak, papanın bu saygısız ve kötü hareketi, her gerçek Ortodoks Hıristiyan'ı çok derinden üzdü. Çok kişi de dediler ki:

“Tarihin en kana susamış insanı olan Dioklitianos, Aziz Georgios'un rütbesini ve şanını azaltmadı. Ve şimdi de, papa gelip bir kalemde, Aziz Georgios'u silmek ister”.

Sonra da bize diyorlar ki papa ile birleşelim diye. Papalık azizlere saygı göstermedi de, Ortodoksluğa saygı nasıl gösterebilirsin.

Papalıkta patlak veren krizin sebebinin bu hareketi oluşu muhtemeldir. Bugün, çok güçlü Vatikan'ın temelden sarsılmasının sebebi bu olabilir.

Sevgili okuyucu, papanın bu hareketi ve yaptığı, beni de üzdü. Bu da, Büyük Şehit Aziz Georgios'un hayatını yazmağa sebep oldu.

Şu küçük kitapçıkta, Aziz Georgios'un şanlı kariyerini okuyacaksınız. Onun Hıristiyanlık inancını, feci işkencelerini, Aziz Georgios'u şerefleştirmek için Allah tarafından kendisine verilen mucizeleri, ölümünden sonra bu güne kadar devam eden mucizeleri de okuyacaksınız.

Her Hıristiyan, ama bilhassa da adını taşıyan her kişi, Aziz Georgios'un hayatını okumakla ruhuna faydaları dokunacaktır.

Sonuç olarak, madem ki papa Aziz Georgios'un şanını silmek istiyor, öyleyse biz tüm Ortodokslar, Aziz Georgios'un şanının, hayatının ve mucizelerinin geniş kitlelere tanıtılması konusunda çalışmamız gerekir. Muzaffer Aziz Georgios'un hayatının bulunmadığı bir evin olmaması gerekmektedir. Bu kitapçığı okumakla, papanın hangi azizi silmek istediği anlaşılacaktır.

Arhimandrit Haralambos Vasilopoulos
Nisan 1975, ATİNA

BİRİNCİ BÖLÜM

BÜYÜK ŞEHİT AZİZ GEORGIOS

İLK YILLARI

Büyük Şehit ve Muzaffer Aziz Georgios, İsa Mesih'in en parlak delikanlılarından bir tanesidir. Kilisemizin ilk safında bulunmaktadır. Tüm dünyada da en sevilen ve kendisine de en çok saygı duyulan bir Şehit olduğunu söyleyebiliriz.

Aziz Georgios, 280 yılında, Hıristiyanlığa karşı sert ve en çok vahşice karşı gelen İmparator Dioklitianos zamanında dünyaya gelmiştir. Babası Kapadokya'dan olup, İmparator Dioklitianos'un hizmetinde çalışıyordu. Annesinin vatani ise, Filistin'in Lidda şehriydi.

Georgios küçük yaşlardayken babası vefat etti. Sonra annesi onu alıp asıl vatani olan Lidda'ya gitti. Orada oğlunun eğitim ve bakımıyla ciddi bir biçimde uğraştı. Ona, Hıristiyanlığın büyük gerçeklerini öğretti. İncil ışığının sözleriyle onun ruhunu ve kalbini aydınlattı. Onun yüreğine, İsa Mesih ve Hıristiyanlığa karşı büyük ve sabit bir sevgi aşıladi.

Küçük Georgios'un ateş saçan, masum ve zeki gözleri, annesini ona İsa Mesih'in şehitlerinin üstün başarılarını anlatırken o da kutsal bir duygu ile anlatılanları takip ediyordu. O vakit, Aziz Georgios'un kalbi, bu kahraman din atletlerine karşı duyduğu sevgi ve sempatiyle doluyordu. Bunları taklit etmeyi ne kadar da istiyordu.

Böylece, her gün, Hıristiyanlık mücadelesinin azametiyle yaşıyor ve büyüyordu.

BİNBAŞI OLUYOR

Aziz Georgios, çok genç yaşında daha, babası gibi askerlik hayatını sürdürüyor. Onun açığızlüğü, zekâsı, faaliyetleri ve inisiyatifleri de onu öne çıkarıyorlar. Adı meşhur oluyor. Tüm yüksek rütbeli kişiler onun hakkında konuşuyor ve ona hayranlık duyuyorlardı. Onun üst rütbelere yükselişi artarda olmaktadır. Herkes onunla gurur duyuyor ve onun hakkında güzel sözler söylüyor. Herkes onun kıskanılacak derecede olan güzelliğine bakıyordu. Onun altın geçliğine ve delikanlılığına. Çok kısa zamanda çok yükseklere ulaştı. Daha henüz yirmi yaşındayken binbaşı rütbesine yükseldi. Onun için de kendisine "başkomutan" denilmektedir.

Fakat o, hiçbir zaman Hıristiyan ilkelerinden asla uzaklaşmadı. Bir yandan şerefli bir subay olup, diğer yandan da samimi bir Hıristiyan'dır.

Georgios bu dünyanın boş heveslerine kendini kaptırmaz. Bu kadar genç yaşına rağmen yükseldiği bu rütbesinden dolayı kendisini unutmuyor ve kaybetmiyor. Bu da, Hıristiyan olduğu içindir. O, sade, tatlı dilli ve toleranslı bir insan olarak kalıyor. Fakir ve muhtaçlara yardım etmektedir. Ümitsizliğe kapılmış olanlara moral verir ve diğerlerine de sevgisini belirtiyor.

HIRİSTİYAN DİNİNİ SAVUNUYOR

Fakat, Hıristiyanlık için çok zor günler de geldi. Nazaret'linin (İsa Mesih) mensuplarına kin ve nefret dolu olan Dioklitianos, Hıristiyanlara karşı sert bir savaş ilân etti.

Tüm Roma İmparatorluğundaki yüksek rütbeli kişilere emirler gönderdi. O emirlerine göre bütün Hıristiyanların tutuklanmaları gerekiyordu. Ve de kim ki putlara kurban kesmezse, derhal katledilmesi gerekecekti.

İşte o zaman çok bol kan aktı. Kahraman şehitlerin bedenleriyle meydanlar ve yollar doluyordu. Mücadele veren Hıristiyan dünyası kan ağlıyordu.

O vakit Georgios bu fikre razı gelmedi. İmparatorun bu emirlerini, kendi bölgesinde uygulamadı.

Bu arada, İmparator Dioklitianos'a, subayları ve hükümdarları tarafından gönderilen bilgiler, doğu taraflarında Anadolu'da büyük bir Hıristiyan dalgasından bahsediyorlardı.

Dioklitianos bu rahatsız edici haberleri alır almaz, Apollon Kâhinlerine, ne yapması gerektiğini sordu. Ancak, kehânette bulunan bu makam, onun kafasını daha da karıştırdı. Ona şöyle bir cevap verdi:

- Dünyanın adilleri, gerçeği söylememe engel oluyorlar.

- Dünyanın adilleri kimlerdir? Diye imparator sinirli bir hâl ile onlara sorar. Bu kehânet makamındaki bir hizmetçi kendisine der:

- Kral hazretleri, adiller Hıristiyanlardırlar.

İşte o vakit, kana susamış olan hükümdarın gözleri karardı. O zaman, kızgın bir hâlde, krallığındaki tüm Hıristiyanları yok etmeğe karar verdi.

Yeni caniyane ve zehirli emirler çıkartır. Tüm Anadolu'yu korku sarıyor. Daha çok da İzmit'i. Çünkü imparatorun merkezi oradaydı.

Bu defa da Binbaşı Georgios, imparatorun emirlerini yerine getirmiyor. Hiçbir Hıristiyan'ı tutuklamaz. Ve sadece bunu değil de, Dioklitianos ile çatışmayı bile göze alıp karar veriyor. Önce varlığını satıp fakir Hıristiyanlara dağıtır.

Sonra da, Dioklitianos yüksek rütbeli şahısları bir araya getirip onlara, Hıristiyanları yok etmeleri için emirler verdiği bir vakitte, Georgios cesaretle resmî zevatın bulunduğu salona girer ve krala der:

- Kral hazretleri, bu yaptığınız korkunçtur. Bu bir cinayettir. Hıristiyanlar size herhangi bir kötülük yapmadan, siz onları yok ediyorsunuz. Oysa onlar, sadece gerçeğe ve aydınlığa yakın bulunuyorlar. Bunu kabul et Kralım. Kahramanlık gerekmemektedir. Ne için yaşayıp ve ne için öldüklerini sadece onlar biliyorlar. Siz, karanlık ve cinayette bulunuyorsunuz. Ben, İsa Mesih'e inandığım andan itibaren kendimi bahtiyar hissediyorum.

İmparatorun ağzı açık kaldı. Seçkin bir subayından bunları işiteceğini hiçbir zaman beklemiyordu. Önceleri, başdanişmanı Magnentios'un konuşmasını istedi. Ancak daha sonra, imparatorun kendisi sözü aldı:

- Kahraman binbaşım! Yazıktır, ayıptır, senin böyle bir hata işlemen, dedi kendisine. Bir subayımın Hıristiyan olamayacağını çok iyi bilirsin sen. İyi de bilirsin ki, benim topraklarımda böyle düşünen birini ölüm beklemektedir.

- Kralım, ben makamlara önem vermiyorum. Beni şöhret ve zenginlik duygulandırmıyor. Ölümden de korkmam, dedi Georgios kendisine.

- Georgios, gençliğini düşün. Geçliğinin baharında bulunuyorsun. Hayat seni yanına çağırılmaktadır. Her şey sana mutluluktan bahsediyor. Bu az ve küçük bir şey değildir. Her şey, senin yaşamayı ve sevinmeni anlatıyor. Bu aptallığınla parlak kariyerini öldürme.

- Kral hazretleri, İsa Mesih'in bahsettiği mutluluktan başka mutluluk yoktur. Tüm diğerleri, birer gölge ve rüyadırlar. Yalandırlar.

- Georgios, ne kadar çabuk fikir değiştirirsen, senin için o derece daha iyi olacaktır.

- Hayır Kralım. Ben fikir değiştirmeyeceğim. Bedbaht olmak için bahtiyarlığı hiçbir zaman bırakmayacağım. Karanlığı bulmak için, ışığı terk etmeyeceğim.

O vakit, bu olup bitenlerden sonra, amirler ve yüksek rütbeli kişiler arasında bir karmaşa yaşandı.

İŞKENCELER BAŞLIYOR

Kin ve aşırı kızgınlık dolup taşmış olan imparator, Georgios'un sert bir şekilde işkencelere tâbi tutulması yönünde karar verdi.

İşkenceciler hiç vakit kaybetmediler. Hemen onun ellerini kollarını bağladılar ve onu, imparatorluğun yüksek rütbeli kişilerinin toplandığı o sarayın önünde ayakta durmasını sağladılar.

Sonra da işkencelerin başlaması için işaret verildi. Onun bedenini delik deşik yapmak için, onlarca sivri ve zehirli ok, okçular tarafından

üzerine atıldı. Fakat, oklar, Allah'ın isteği ve dileğiyle bükülüyorlardı. Onlar sanki mumdan yapılmışlardı. Bunların bazıları da yollarını değiştirmişlerdi. Georgios'un taze bedeninden çok uzaklara fırladılar.

Sonra da, Georgios'un kolları arkada bağlı olduğu bir durumda, onu güneş görmeyen ve rutubetli bir zindana attılar. Onu, derin, karanlık ve pis bir bodruma attılar. Onu orada hiddetle yere yatırdılar ve Georgios'un ayaklarını bağladılar. Sonra da, insafsızca, çıplak göğsüne büyük bir taş yerleştirdiler. O keskin ve ağır taşın ağırlığı, Georgios'un bedenini kesiyor ve korkunç dercede onun nefes almasını güçleştiriyordu. Onun bedeni odun parçalarına bağlandı ve hiçbir biçimde kıpırdaması mümkün olmuyordu.

Böylece, İsa Mesih'in askeri olan Aziz Georgios, bütün gece bu acılarla baş başa kaldı.

DEHŞETLİ TEKERLEKTE

Vakit sabah olduğunda, imparator, Georgios'un zindandan çıkarılıp huzuruna getirilmesi emrini verdi.

Dioklitianos kötülükle genç subayına baktı. Georgios, geçici şöhret ve rütbelere karşı İsa Mesih'i tercih etmişti. Daha sonra da, heyecan ve merakla Georgios'a sordu:

- Söyle bana Georgios, fikir değiştirdin mi? Daha iyi düşündün mü? İlk kararından vazgeçtin mi yoksa hâlâ onda ısrar mı ediyorsun?

- Hayır Kralım, diye cevap verdi. Ben İsa Mesih'e bağlı biri olarak kalmaya devam ediyorum. Ve de, o küçük işkenceler beni yıldıracaklarını sanıyorsan, ben de sana cevap veriyorum ve diyorum ki: Hayır. Bana ne kadar işkence yapacak olursan yap, ne kadar çile çektirirsen çektir, ben inancımda sabit kalıyorum ve kalmaya da devam edeceğim.

İşte o vakit, vahşi bir insanlık dışı hiddeti fırtınası ve karanlık egoizm, imparatorun sinirlerini sarstı. Kızgın bir hâlde ve titreyerek bağırdı:

- Durmayınız. Tekerleği hazırlayınız. Onu oraya bağlayınız ve döndürmeye başlayınız.

Askerler, Dioklitianos'un o şiddetli sesinden korkmuş bir durumda olarak, işkence tekerleğini karşısına getirdiler. O tekerleğin üzerine, keskin bıçaklarla ve kancalarla donatılmış bir masayı yerleştirdiler. Bunlar öyle yerleştirilmişlerdi ki, tekerlek döndürüldüğü vakit, o keskin bıçaklarla kancalar, Georgios'un bedenini kesip paralayacaklardı. Ne korkunç şey! Şehitlere işkence edecek olan bu alet ne kötü!

Georgios korkunç bir şekilde acı çekiyordu. Açılan yaralar onu çok sarsıyorlardı. Oysa Georgios sürekli dua ediyordu. Bu mücadeleden galip çıkması için Allah'a dua ediyordu. Önceleri, duası herkes

tarafından işitiliyordu. Daha sonraları ise, sesi yavaşlamıştı. Çünkü, Aziz Georgios'un beden gücü yavaş-yavaş zayıflıyordu.

Dioklitianos, zalimane bir şekilde işkence çeken Aziz Georgios'u takip ediyor ve onun yiğitliğine alaycı bir tavırla dedi:

- Georgios, senin Allah'ın nerede? Sana yardım etmesi için niçin gelmiyor? Senin böyle çile çekmene niçin izin veriyor?

Sonra da, kana susamış olan Kral, kalktı ve sahte Apollon tanrısının mabedine gidip putlara kurban kesmeğe gitti.

Fakat aynı zamanda, Dioklitianos daha, Aziz Georgios'un işkenceye tâbi tutulduğu yerden pek uzaklara ayrılmamıştı ki, ağır ve kara bulutlar gökyüzünü sardılar. Gök gürültüleri ve şimşekler çakmağa başladılar. Şimşekler bulutları çiziyorlardı. Sonra da, gökyüzünden bir ilâhî ses şöyle dediği duyuldu:

- Georgios, korkma. Ben seninle birlikteyim. İnanç ve kahramanlıkla sabrettiğini takip ediyorum.

Devamında, az bir zaman için sakin bir suskunluk hakim oldu. Ansızın o siyah bulutlar dağıldılar. Gökyüzü açıldı ve işte sana bir mucize. Georgios ayaktaydı ve tekerlekten çözülmüş bir durumdaydı. Georgios'u Allah'ın meleği oradan kurtarmıştı. Orada, o işkence yerinde bulunanlar, bu olayı gördükleri vakit şaşırıp kaldılar. Bu kadar açık bir şekilde gücünü gösteren İsa Mesih'e onlar da inandılar.

Sonra da askerler ve işkenceciler, Georgios'u elinden tutup, korku ve saygıyla, putlara kurban kesme hazırlığında olan Kralın önüne onu getirdiler. Georgios'un, tekerlekten kurtulmuş bir durumda olduğunu gören imparator adamakıllı kızdı. Gözleri ateş saçıyordu. Dudakları titriyor. Küfür yağdırmak için hazır duruyorlardı. Fakat, Aziz Georgios ondan daha atak davrandı ve ona dedi:

- Kral hazretleri, sen beni ölüme teslim ettin. Ancak, gökyüzünün kralı olan Allah beni kurtardı. Bunlar yalan değildir. Budur gerçek Allah. Hepiniz ona tapınız. Putların önünde diz çökmeye bir son veriniz.

Dioklitianos kızgın bir vaziyette bağıriyor:

- Protoleonos, Anatolios, benim kahraman binbaşılarım, seçkin subaylarım, tutun ve onu bağlayınız. Bana ne bakıyorsunuz? Ben size bakıyorum. Ben imparatorum.

Fakat, başkomutanlar, Dioklitianos'un emirlerini dinlemiyorlar. Ve sadece bu değil de, daha evvel gördükleri mucize ve işittikleri o gökyüzü sesi, onlar için Georgios'un Allah'ına inanmalarına sebep olmuştu.

Orada, imparator, başkomutanlar tarafından emirlerinin yerine getirilmelerini beklediği bir anda, komutanlar, askerî kayış ve kılıçlarını, imparatorun ayaklarına doğru attıklarını görür. Bu da, artık imparatorun ordusunda yer almalarını istemediklerinin bir işaretiydi.

- Biz de İsa Mesih'e inanıyoruz, diye cesaretle bağırdılar.

ŞEHİTLERİN KANI

- Ölüm! Ölüm sizi beklemektedir, diye kızgın bir şekilde Dioklitianos bağırdı. Fakat, onları nasıl öldüreceğini daha düşünmeden, askerler yorgun bir durumda önüne gelip başka sarsıcı olayları da kendisine anlatırlar.

- Kral hazretleri, kışlalarda işler karma karışık gidiyor. Birçok asker ve subay, senin tanrılarını terk edip Hıristiyan oluyorlar. Georgios'u takip ediyorlar. Çünkü, bazıları mucizeyi gördüler, bazıları da mucizeyi işittiler.

- Bunların tümünü derhal tutuklayınız, diye bağıırır Dioklitianos. Onların hepsini, bağlı olarak benim önüme getiresiniz. Onları kan içerisinde boğacağım.

Ve gerçekten de, devamında meydana gelen katliam çok korkunçtu. Anatolios ile Protoleontas'ın başları, şehrin az dışında kesildi. Birçok başka kişi de korkunç ölümlerle öldürüldü. Bunların arasında Evsevios, Leontas, Leontios, Longinos, Viktoras, Zinonas ve Akindinos da vardı. Ancak bunların tümü, ölümü sakinlikle ve soğuk kanlılıkla karşıladılar. Bunlar, İsa Mesih'e dualar ederek öldüler.

KİREÇ DOLU ÇUKURDA

Bu arada, Dioklitianos'u korku sarmıştı. Ne yapacağını bilmiyordu. Her gün artan Hıristiyanları nasıl yok edeceğini bilemiyordu. Aziz Georgios'tan da daha korkuyordu. O canlı kaldığı müddetçe, onun yaptığını, diğer Hıristiyanlar da yapıyorlardı. Onun için de Aziz Georgios'un katledilmesine emir vermişti.

Ertesi sabah, Dioklitianos'un askerleri, Büyük Şehit Aziz Georgios'u aldılar ve onu şehrin az dışına götürdüler. Orada, kireçle dolu dev bir çukur vardı. O çukurun içine bol su atmışlardı ve kireç de kaynıyordu. Putperest askerler, Aziz Georgios'u o çukurun içine attılar ve onu üç gün üç gece bıraktılar.

Üçüncü gün, çukuru kazıp Aziz Georgios'un bedeninden ne kaldıysa bulmaları için imparator emir verdi. Dahası da, bedeninden kalmış olan parçaları da yok etmeleri için emir verdi. Ta ki Hıristiyanlar bu parçaları bulamasınlar diye. Çünkü bu parçalarla onların imanı daha da çok artacaktı.

Birçok asker ve sivil halk, üçüncü gün, Aziz Georgios'un bedenini görmek ve imparatorun emrini yerine getirmek için şehrin dışına çıktılar. Putperestler, aptalca gülüyor, Hıristiyanlarla ve onların mücadeleleriyle alay ediyorlardı. Ancak, kireçle dolu olan çukurun yerine vardıklarında,

tartışma ve gülüşmeler son buldu. Herkes ŐaŐkınılıkla askerlere baktı. Onlar, Büyük Şehit Aziz Georgios'u attıkları yeri kazmağa baŐlamıŐlardı. Ansızın, Aziz Georgios'un sağ salim o çukurdan çıktığını gördüler. Allah'ın yardımıyla, kirecin o korkunç ateŐi ona hiç dokunmamıŐtı. İŞte o zaman herkes Şaşırıp kaldı. Mucize apaçıktır. Çok kişi de bağırır:

- Georgios'un Allah'ı gerçek Tanrı'dır. O, mucizeler yaratmaktadır.

Daha sonra da imparatora onu götürürler ve olup biteni ona söylerler. Ancak, İmparator Dioklitianos'un kalbi Şeytan tarafından muhasara altına alınmıŐtır. Ruhu da günahların içerisinde boğuluyor. Duygulanıp İsa Mesih'e o da inanacağı yerde, Aziz Georgios'a der:

- Bana söyler misin Georgios, bu büyü tekniğini nereden  ğrendin? Bize bunun tekniğini ifŐa et ve sözüm ona Hıristiyan olup senin Allah'ın bu mucizeleri yaptığını söylemeğe son ver.

- Kral hazretleri dedi Aziz Georgios, ben de sanıyordum ki, beni kireç fırınından kurtarıp kurtulmama vesile olan İsa Mesih'in bu mucizesi, senin de gerçekleri göreceğine sebep olacağını sanıyordum. Fakat maalesef, sen putperestliğin karanlığında bağlı bir kiŐisin. İsa Mesih'in de bu apaçık mucizelerini büyü işi olarak vasıflandırıyor sun.

KIZGIN AYAKKABILAR

Fakat Dioklitianos, bunlardan ne duyulanıyor, bunları ne iŐitiyor ve ne de bunları görüyor. O, yozlaŐmıŐ ve sertleŐmıŐ bir Hıristiyan düŐmanıdır. Aziz Georgios ile başka bir tartışma yapacağı yerde, onu yeni bir feci işkenceye tâbi tutuyor.

Aziz Georgios'a demir ayakkabı giydirmelerine emir verir. Daha önceleri de o ayakkabıları, kıpkırmızı olana kadar adamakıllı ateŐte yakarak. O ayakkabıların içinde, dikine çiviler de mevcuttu. O metal ayakkabılar kızarır kızarmaz, işkenceciler onları giymesi için Aziz Georgios'un önüne getirdiler. Aziz Georgios istavroz çıkarttı ve dua ederek onları giydi. Putperestler Azizi itiyor ve onun koŐmasını istiyorlardı. İmparator ise gülüyor ve kahkahalar atıyordu. Bu işkence çok uzun sürdü. Fakat, Aziz Georgios'u Allah korudu.

Sonra, ayaklarında giyilmiŐ olup bu korkunç demir ayakkabılarıyla Aziz Georgios'u kötü bir hücreye kapadılar. Orada bütün gece kaldı ve dua etti:

- Allah'ım, bana yardım et, diyordu. Şimdi, acılarımdan dolayı paramparça oluyorken, Şimdi bedenim ve kemiklerim de sarsılırken, düŐmanlarım çoğalırken, senin yardımına daha çok ihtiyacım vardır. Kilise il hilerinden ezberlediğini okuyordu.

Sabah olduğunda, ŐaŐkınılıkla gördü ki, ayaklarında hiçbir yara bile yoktu. Bu arada, Aziz Georgios'un geçirmiŐ olduğu bu işkenceden sonra

hiç yürüyemeyeceğini sanıyordu. Aziz Georgios'u huzuruna çıkarmaları için, velev ki askerlerin omuzlarında bile olsa, getirmeleri için emir verdi. Fakat, hiçbir şey olmamış gibi yürüyebilen Aziz Georgios'u şaşkınlıkla gördüğü zaman, ona sorar:

- Ayakkabılardan memnun kaldın mı? Sana iyi geldiler mi? Sana sevinç getirdiler mi?

- Evet Kralım, dedi Aziz Georgios.

- Georgios, bu büyü ustalığını bırak. Bu aptallıklarınla, kendini ve başkalarını da kandırmaya son ver.

- Aptal olan sensin Kralım, dedi Dioklitianos'a ve devam etti:

- Sana böyle konuşuyorum, çünkü bakıyorum ki, Allah'ın gücünü büyü gücü olarak vasıflandırırıyorsun da ondan.

KORKUNÇ BİR ŞEKİLDE KIRBAÇLANIYOR

İşte o vakit imparator hiddetinden sarsılıyor. Yüksek rütbeli birinin ona karşı bu şekil konuştuğunu ve onu eleştirdiğini ilk defa görüyordu. O barbar egoizmini tatmin edebilmesi için, Aziz Georgios'u acımasızca kırbaçlamaları yönünde bağırarak emir verir.

Kırbaçlama işkencesi korkunç kötüydü. İşkenceciler, İsa Mesih'in atletini hiç acımadan kırbaçlıyorlar. Elllerinde öküzden yapılmış kırbaçlar tutuyor ve onlarla genç Aziz Georgios'un bedenini tarıyorlar. Biri bitiriyor, diğeri başlıyor. Aziz Georgios'un karnında ve arkasında yaralar meydana getiriyorlar. Kandan, göğsü kıpkırmızı oluyor. Acılar da büyük ve dayanılmazdır. Fakat, İsa Mesih için olan sevgisi daha büyüktür. Böylece de Aziz Georgios, İsa Mesih için her şeye göğüs geriyor ve dayanıyor. Ve Aziz Georgios'un acıları üzerinde, herkes bir tatlı ışık görüyordu. Garip bir parıltı, bir huzur, bunu da hiç kimse açıklayamıyordu.

Sadece o kana susamış ve katı kafalı olan Dioklitianos, Georgios için, bunları büyü usulüyle yaptığını söylemeye devam ediyordu.

BÜYÜCÜ ATHANASİOS

O vakit kayyum ve imparatorun başdanışmanı olan Magnentios ona dedi:

- Üzülme Kralım, senin imparatorluğunun en büyük sihirbazı bizim şehrimizde bulunmaktadır. O büyük büyücü Athanasios'tur. O, büyü tekniğinin tümünü bilmektedir. Onu çağır ve o da hemen, Georgios'un büyüünü yenecektir.

O zaman, o büyük sihirbazı, Dioklitianos'un sarayına davet ettiler. İmparator, Aziz Georgios'un durumunu sihirbaza anlattı ve şu sözlerle söze devam etti:

- Georgios, büyüleriyle, bildiğin gibi ve herkesin bildiği gibi bizi alt üst etmiştir. Şimdi, bunları nasıl yaptığını sadece sen ve senin gibi olan büyücüler bilebilir. Lütfen, sana rica ediyorum, sen de büyülerinle, onu, benim emirlerimi dinler hâle getir. Başka türlü de, herhangi bir zehri tercih edip onu öldüresin.

- Yarın Kralım, gücümü sana gösterebileceğim, dedi büyücü. Sen sadece bu gece için sabret.

Büyücü, sihirli laboratuvarına hareket etti. Aziz Georgios ise hapishaneye kapatıldı. Onu orada çift bekçiler koruyorlardı. Ertesi günü, şafak sökerken, büyücü saraya ulaştı. Beraberinde de, zehir dolu iki tane çömlek getirdi. Sarayın dışında imparatoru gördüğünde, ona böbürlenerek dedi:

- Kral hazretleri, Georgios'u önüme getirmeleri için hemen emir veriniz. Büyük tanrılarımızın gücünü orada göreceksiniz. Kral hazretleri, gördüğün gibi, burada iki tane toprak çömleğim var. Birinde öyle bir zehrim var ki, onu içer içmez, Georgios aklını kaybedecektir. Hiçbir itiraz getirmeden de senin emirlerini yerine getirecektir. Sağ elimde tuttuğum diğer toprak kaptı da, ölüm zehri vardır. Bundan içer içmez hemen ölecektir.

Dioklitianos hiç zaman kaybetmez. Emir verir ve hemen Aziz Georgios huzuruna getirilir.

- Georgios, şimdi senin büyülerin artık tutmayacaklar, diyor kendisine Dioklitianos.

Kahraman aziz hiç konuşmaz. O vakit Dioklitianos, sihirbaza işaret ederek, Georgios'a, aklını kaybettiren o zehirden vermesini istedi. Aynı zamanda da, Georgios'a, o zehri içme emrini de verdi. Aziz Georgios dua eder ve o zehri cesaretle içer.

İmparator bekliyor. Fakat, Georgios'a hiçbir şey olmuyor. Heyecandan imparator dolup taşıyor. Egoizm onu boğuyor. Şimdi de kötülük onun gözünü karartmıştı. Elindeki diğer ölüm zehrini de Aziz Georgios'a vermesi için, büyücü Athanasios'a emir verir. Büyük Şehit Aziz Georgios bunu da içer. Bu defa da kendisine hiçbir şey olmaz. Uzunca bir suskunluk zamanı geçer.

Zehrinin gücünü bilen büyücü Athanasios şaşırıp kalıyor. Georgios'u hangi gücün koruduğunu bilmez. Olup bitenleri gören kalabalık, donup kalıyor. Ve, ansızın, imparator şu sözlerle patlıyor:

- Georgios, senin o büyücü tekniklerin, bizim aklımızı çelıyor. Söyle bize, ne zamana kadar bize çile çektireceksin? Ne zamana kadar gerçeği bizden saklayacaksın?

- Senin bu şaşkınlığını anlıyorum, Kral hazretleri, dedi Georgios. Ama ben senden gerçeği saklamayacağım. Yine de sana diyorum, senin dediğin gibi, beni sihirli usul korumuyor. Beni koruyan, benim kendisine taptığım Allah'ım, İsa Mesih'im koruyor. Hıristiyanların Allah'ı hayat ve yeniden diriliş Tanrı'sıdır. O, mucizeler Allah'ıdır. Yeter ki iman olsun.

AZİZ GEORGİOS ÖLÜYÜ DIRİLTİR

Daha sonra da, ölülerin yeniden diriltilmeleri konusunda bir tartışma oldu. Büyücü Athanasios yeniden diriltmeleri duyunca, alaycı bir tavırla güldü ve dedi:

- Kral hazretleri, biz, senelerce bu sihir olayıyla uğraşıyoruz. Fakat, ölüleri asla diriltemiyoruz. (Gerçekten de, sihirbazlar, şeytanın gücüyle sihir yapabiliyorlar. Ki o da her zaman kötülük içindir. Fakat, büyü çözemiyorlar. Büyü bağıyorlar ama çözemiyorlar. Kötülüğü yapabilirler, ancak iyiliği de yapamazlar. Hiç şeytan iyilik yapabilir mi ki, o kötülüğün nesneleştirmesidir. Bu, Musa peygamber zamanında, Mısır sihirbazlarında çok net görünmektedir. Musa peygamber, asayı yılan ve suyu da kan yapmıştı. Firavun sihirbazları çağırdığı zaman, onlar da aynı şeyi yaptılar. Asayı yılan, suyu da kan. Ancak, yeniden eski hâline getiremiyorlardı. Yani, yılanı asa ve kanı da su yapamıyorlardı. Bunu sadece Musa peygamber yapmıştır. Allah'ın insanı, Allah'ın yardımıyla.

Büyü çözmek için, büyücülere ve medyumlara gidip kiliseye gitmeyenler bunları işitsinler. Büyü çözmeye kadir olan sadece kilisedir). Şimdi eğer bu Hıristiyan ölüyü diriltebilirse, ben o zaman, onun büyük bir Tanrı'ya inandığını ve ona ibadet yaptığını söyleyebilirim. Hemen o saatte, imparatorun başdanışmanı olan Magnentios atıldı ve alaycı bir gülüşle şöyle dedi:

- Georgios, eğer senin dinine inanmamızı istiyorsan, bu ölü Hıristiyanlardan birini dirilt. Onlar ki burada ölü olarak duruyorlar ve o aptallar, dinleri için ölümlerle cezalandırıldılar.

Aziz Georgios, bu imansızların tekliflerini, halkın inanması ve İsa Mesih'in şerefendirilmesi için kabul etti. Öldürülmüş olan şehit insanların cesetlerine doğru ilerliyor ve aynı zamanda da samimi ve içten gelen bir duyguyla duada bulunuyor. Daha gömülmemiş cesetlerin yanına varır varmaz, diz çöküyor ve gözlerini gökyüzüne doğru çeviriyor. Gözlerinden gözyaşları akar. İsa Mesih'ten istenen bir isteğe karşı en büyük andır. Aziz Georgios, ölmüş olan bir kişinin ruhunun geri çevrilmesini

istemektedir. Ta ki böylece putperestlik utandırılınsın diye. İsa Mesih'in dini de yücelsin diye.

Dua biter. Aziz Georgios kalkıyor ve sabit bir sesle, ölmüş olanların birine şöyle der:

- İsa Mesih'in adına yeniden diril! Hayat al ve ayağa kalk!

İşte o vakit de herkes dilini yutar ve donakalır. Gerçekten de! Ölü bu emrin karşısında ayağa kalkar. Bir an için suskunluk hakim olur. Çok kişi de korkunun verdiği o donukluğu kırıp bağırlar:

- Hıristiyanların Allah'ı gerçektir.

Dioklitianos, bu muazzam olayın karşısında gözlerini kapar ve bunların tümü bir sihir olayı olduğunu söyler.

Ancak, büyücü Athanasios, Aziz Georgios'un arkasında bir ilâhi gücün varlığını anlar. Ne imparatorun sözünü dinler, ne de Magnentios'un sözünü dinler. Koşarak Georgios'un ayaklarına kapılır ve ona der:

- Georgios, senin Tanrı'n gerçek Allah'tır. Sana yaptıklarımın dolayı beni affet. Ben de Hıristiyanların Allah'ına inanıyorum.

ÖLÜM! ÖLÜM!

Dioklitianos şaşırıyor. Bir an için dilsiz ve hiç konuşmadan duruyor. Ne yapacağını şaşırıyor. Ne yapacağını bilemiyor. Sonra da, herkesin susmasını emreder. Herkes sustuktan sonra da, oradaki halka karşı kuvvetli bir sesle şöyle bağırdı:

- Mel'un Athanasios sihirbazdır ve anladığınız gibi hepimizi aldattı. Ona zehir vermedi, ona kuvvet ilâçları vermiştir. Bunların tümü yalandır. Herkes benim krallığımı yıkmak istiyor. Benim şanıma kıskanıyorlar. Ölünün diriltilmesi de yalandır. Hiçbir şeye inanmıyorum. Her tarafımda büyücü ve üç kâğıtçılar var. Ama ben, ellerim ve kollarım bağlı olarak kalmayacağım. Beni aldatmalarına izin vermeyeceğim. Şu anda da büyük kararımı alıyorum:

Hıristiyanlara ölüm! Yeniden dirilmiş olana da ölüm! Büyücü Athanasios'a da ölüm! Kan istiyorum. Hıristiyan kanına susamışım...

Deli gibi yapıyor.

Dioklitianos'un askerleri, vahşi canavarlar gibi orada olan halkın içine yürüdüler. Vahşi canavarlar gibi büyücü Athanasios'u ve diriltilmiş olanı da yakaladılar ve onları öldürdüler. Ve böylece de o şanslı kişi, iki defa şehit oldu. Sonra da Aziz Georgios'u acımasızca hapishaneye doğru sürüklediler. Onu orada karanlık bir odada bağladılar.

MUCİZELER DEVAM EDİYORLAR

Ama, Aziz Georgios'un mucizeleri, herkes tarafından, her yerden öğrenilmiş ve her yerden Hıristiyanlar hapisaneye doğru koşuyorlardı. Gardiyanlara ricada bulunuyor, onlara rüşvet veriyor ve böylece Aziz Georgios'un o parlak yüzünü görmeyi başarıyorlardı. Birçok hasta, Aziz Georgios'un ayaklarına kapılmakla sağlıklarına kavuşuyorlardı.

Bir gün, Glikeros adında, fakir bir çiftçi, Aziz Georgios'un hüccesine girmeyi başarır. Üzüntülü bir durumda, Aziz Georgios'un ayaklarına kapılarak ve ağlayarak şöyle demeğe başladı:

- Allah'ın insanı, bana yardım et. Ben fakir biriyim. Benim acımı dinle. Ben orada tarlamı öküzlerimle sürüyorken, öküzlerimden biri öldü. Sana rica ediyorum Aziz Georgios, öküzümü yeniden dirilt. Açlıktan ailem ölmesin. Ben ve çocuklarım sana minnettar olacağız.

- Georgios, fakir çiftçinin bu dediklerini sevgi ve huşu ile dinledi. Onun acısını anladı ve tatlı bir gülümseyişle kendisine dedi:

- Glikeros, sen tarlana git. Ve sen orada öküzünü canlı bulacaksın.

İşte o zaman, fakir çiftçi tarlasına doğru sevinçle koştu. Aziz Georgios'un dediği gibi de, öküzünü orada canlı gördü. Ancak, tarlayı sürme işine devam etmedi de, yeniden hapisaneye geri döndü. Aziz Georgios'a teşekkür etti ve minnet dolu bir sesle Allah'a karşı şöyle bağırdı:

- Gerçekten! Hıristiyanların Allah'ı büyük ve güçlüdür.

Fakat, minnet dolu o sözlerine devam edemedi. Çünkü onu hemen putperest subaylar yakalayiverdiler ve onu Dioklitianos'un önüne getirdiler. O, Hıristiyan inancından dolayı suçluydu. Canavar ruhlu imparator, Glikeros'un da Hıristiyan mensubu olduğunu duyunca, hiçbir şey sormaz, ama hemen başının kesilmesi emrini verir.

Bu arada, Kralın yüksek rütbeli şahıslarından biri, Dioklitianos'un huzuruna çıkar ve ona, birçok Hıristiyan'ın, Aziz Georgios'u görmeyi başarıyorlar diye kendisine söyler. Daha da diyor, Aziz Georgios hapisanede de olduğu hâlde, birçok putperesti yanına almayı da başarıyor ve Hıristiyanlara da cesaret vermektedir.

Dioklitianos o zaman daha sert emirler çıkarır. Aziz Georgios'u tamamen tecrit eder. Onu, hapisanenin daha derin, daha rutubetli ve daha karanlık bir hüccesine götürür. Kapılara da üçerli ve dörderli nöbetçiler diker.

Daha sonra da başdanışmanı olan Magnentios'u yanına çağırır ve ona der:

- Magnentios, Georgios için bir karar almalıyız. Senin ne fikrin var?

- Seninle aynı fikirdeyim Kral hazretleri. Bu olaya bir son vermeliyiz. Yarın da, son ifadesini almamız gerek.

İLÂHİ RÜYA

O gece Aziz Georgios, hapisanede sürekli dua ediyordu. Gecenin ilerleyen saatlerinde, açlıktan, yorgunluktan ve işkenceden uyuyuverir. O vakit rüyasında İsa Mesih'in simasını görür. İsa Mesih ona eğilmiş, onu öpüyor ve başına da taç giydirdiyordu. Devamında da ona der:

- Georgios, hiç korkma. Cesaretle ilerle. Ebedî sevinç saatin yaklaşmıştır. Bugünden sonra, yanımda olma şerefine nail oldun. Geç kalmayacaksın. Yakın bir zamanda yanıma geleceksin. Tüm nimetler senin için hazır durumdadır. Seni bekliyorum...

Aziz Georgios uyandığı zaman anladı ki, o rüya ilâhi bir rüyaydı. Hizmetçisine haber verdi ve sonunun yaklaştığını ona söyledi. Bedeni için özen göstermesi hususunda kendisinden ricada bulundu. Annesinin vatani olan Filistin'in Lidda bölgesine götürmesini söyledi.

İMPARATORUN MANEVRASI

Sabah olduğu zaman, Dioklitianos, genç Aziz Georgios'u yanına getirmeleri için emir verdi. Gardiyanlar, Aziz Georgios'u koruma altında saraya götürdüler.

Dioklitianos onu orada gördüğü vakit, taktik değiştirdi ve kendisine şunları söylemeğe başladı:

- Georgios, ne kadar yüce gönüllü olduğumu görüyor musun? Seni sevdiğim ve saydığım için, iyi bir subay olduğumu bildiğim için, Hıristiyanlara uygun düşen ölümle seni öldürmüyorum. Senin pişman olmanı bekliyorum.

Yine sana diyorum: Eğer fikir değiştirirsen, seni şan şeref beklemektedir. Georgios sen yiğit birisin. Sen, imparatorluğumun faydası için yaşamam gerekmektedir. Tanrılara yemin ediyorum ki, seninle krallığımı, bu büyük Roma İmparatorluğunu bile bölüşmeğe hazır olduğumu söylüyorum. Ancak, önce tanrılara kurban kes. Benim hatırım için.

Aziz Georgios ona hiç konuşmadan ve düşünceli bir tavırla ona bakar. O zaman imparator, bu işi başardığını sanmaya başladı ve merakla kendisine sordu:

- Georgios, söyle bakalım bana, söyle oğlum, ne düşünüyorsun?

- Kral hazretleri, önce sizin mabede girip putlarını görmek istediğimi ve sonra da cevap vermeyi daha uygun olur diye düşünüyorum.

Dioklitianos, sevinç ve umut dolu olarak, beyleri ve Aziz Georgios ile beraber, Apollon tapınağının içine girdiler. Orada, yüksek rütbeliler cansız ve taştan yapılmış olan tanrıların heykellerine dua ederlerdi.

PUTLARI YERLE BİR EDER

Herkes, büyük bir merakla, Aziz Georgios'un ne yapacağını görmek istiyordu. Ansızın, Aziz Georgios sağ elini Apollon heykeline uzatıp ona şunları dediğine şahit oldular:

- Ben bir Hıristiyan olarak, cansız bir puta kurban kesmem hiç mümkün mü?

Aziz Georgios daha sonra istavroz çıkardı. Sonra da, Apollon heykelinde oturan kurnaz ruh, Aziz Georgios'un orada oluşundan rahatsız oldu ve dile gelip dedi:

- Ben Allah değilim. Hiçbir heykel Tanrı değildir. Sadece senin taptığın Tanrı gerçek Allah'tır. Biz bu putlarda saklı olanlarımızın tümü kurnaz ruhlardır. Biz insanlarla alay ediyoruz.

- Ben ki Allah'ın kuluyum ve burada bulunduğum bir anda, siz niçin orada kalmayı sürdürüyorsunuz? Diye Aziz Georgios sordu.

O zaman şiddetli bir gürültü ve patırtı işitildi. Müthiş bir karmaşa meydana geldi. O anda sesler, ağlamalar ve sızlamalar işitildi. Korkunç bir şey meydana geldi. Putlar mabedi şiddetle sarsıldı ve putlar yere düşerek paramparça oldular. O zaman, imparatorun ve beylerinin kalplerini umutsuzluk ve heyecan sardı. Hatta bazı putperest din adamları, Aziz Georgios'un üzerine kötü niyetle saldırdılar. O aptallar, putlarının yerlerde olduklarını ve ne yapacaklarını da bilemiyorlardı. Bu kötü anda şöyle bağırdılar:

- Bizim mabedimizi başımıza yıkmadan evvel, şu aldatıcıyı öldürün. O anda birçok sesler ve küfürler işitildi. O ses de saraya kadar ulaştı. Sarayda uyuyan Kraliçe Aleksandra da şaşarak uyandı. Tüm bu gürültünün o Hıristiyan Georgios için olduğunu anlamıştı. O vakit kalbi garip bir şekilde çarpmaya başladı ve şöyle mırıldandı:

- Şu kadar zamandan beri ben de Hıristiyan'ım ve bunu saklıyorum. Bu doğru değildir. İsa Mesih için olan sevgi ile imanın saklı olmaması lâzımdır. Bunları söylerken, kalkıp giyindi ve oradaki kalabalığa karışarak, şöyle bağırmağa başladı:

- Georgios'un Allah'ı! Bana yardım et. Gerçek Allah sadece sensin.

O anda ise Dioklitianos hınç dolu olduğu bir durumda, Aziz Georgios'u kötülüyor ve ona inançsız diyordu. Çünkü o, mabetteki putları devirmişti. Velew ki bu, bir mucize sonucu meydana gelmiş olsa bile.

Aziz Georgios ise, hiç şaşırmadan ve sakin bir ruhla ona şöyle diyerek cevap veriyordu:

- Kral hazretleri, bu senin için ayıptır. Böyle tanrılara dayanman doğru değildir. Görüyorsun ki bunlar kendilerini bile koruyamadılar.

Dioklitianos ile Aziz Georgios arasındaki bu tartışma sürüp devam ediyordu ki, içeriye Dioklitianos'un karısı Aleksandra girdi ve Aziz

Georgios'a mucizeleri için teşekkür etti. Putperest dininin yanlıgılarını da eleştiriyordu.

İmparator ne yapacağını bilemeyip şaşırıp kalıyor. Gözlerinin gördüğüne inanamıyor.

- Mırıldanarak der, yandık, gittik, mahvolduk. Ben bedbahtım. Bu imansızların dini dokuz başlı ejderha oluyor ve beni boğuyor. Yanlarına benim hanımı da aldılar. Ama ben yılmadan yerimde olmalıyım. Bir karış bile geri yapmamam lâzım.

Sonra, içindeki cani hırsı ateşlenir ve başdanışmanını da yanına çağırarak ondan tipik bir suçlama yazısı yazmasını ister. Bu da, karısı ve muzaffer Aziz Georgios'un ölümü için olacaktı. İmparatorun o suçlama yazısı aşağı yukarı şunları içeriyordu:

“Kraliçe Aleksandra ile binbaşı Georgios'un başlarının kesilmelerini emrediyorum. Binbaşı Georgios, kral idaresini hiçe saydı, tanrılara küfür etti ve o putların mabetlerini yerle bir etmiştir”.

Ancak, kraliçe Aleksandra İsa Mesih adına şehit olmayı yetişemedi. Orada, hapisanede sessizce dua ederken, bir kuş gibi sakin bir şekilde vefat etti. Allah, ona tatlı bir ironik son hazırlayıp sundu.

FECİ SON

303 yılının 23 Nisan sabahında, askerler çıplak kılıçlarla ve kötü niyetle hapisanede ki hücreye girdiler. İsa Mesih şehidi anlamıştı ki, artık büyük son anı yaklaşmıştı. O asık suratlı askerler Aziz Georgios'u şehrin dışına çıkardılar. Aziz Georgios, oradaki baharın yeşilliklerinden ve çiçeklerinden geçerken mesrur bir hâlde baharın havasını teneffüs etti. Son defa olarak, Allah'ın yarattığı bu tabiatı gözlerinin kucaklamasına izin verdi. Sonra da mırıldandı:

- Allah'ım, Cennet yanında bunlar da nedirler ki? Ancak, bizi bekleyen mutluluk hakkında bunlarla bir örnek veriyorsun. Sana hamdolsun”.

İnfaz yerine ulaştıkları vakit, Aziz Georgios diz çöker ve cellatları için dua eder. Sonra da bağıırır:

- Allah'ım, benim ruhumu kabul et.

Onun infazını görmeye gelen kalabalığa bakarak der:

- Allah'ım, seni tanıma şansını bu insanlara da nasip et.

Sonra da bir ölüm sessizliği hakim olur. Aziz Georgios, boynunu celladın önüne cesaretle eğer. Kısa bir süre sonra mübarek başı kesilir ve o temiz kanı da yerin bahar otlarını sular.

Onun ruhu, ilk baharın kokusuyla birlikte, Cennet'in ebedî ve sonsuz mutluluğunun tadını çıkarmak için gökyüzüne yükseldi.

* * *

Bu genç, aziz, büyük din şehidi, yılmaz ve yiğitti.

Asırların geçmesiyle, Hıristiyanların, Aziz Georgios'a olan sevgisi çok büyüktü. Ona, kahramanlığı ve çektiği işkenceden dolayı kendisine saygı duyarlar. Ona itibar ederler, çünkü o birçok mucize yapması için, Allah ona inayet vermiştir. Aziz Georgios Allah'ı çok sevdi. Allah da onun imanını ve çilesini şereflendirdi. İnsanlar da farklı bir saygı ve duyguyla ona hürmet ettiler, ona saygı gösterirler ve asırlar boyunca da ona şeref vermeye devam edecekler.

İKİNCİ BÖLÜM AZİZ GEORGİOS'UN MUCİZELERİ

Aziz Georgios'un mucizeleri sayılmaz derecede çoktur. Ona verilen inayetin ve Allah'ın gücünün daha iyi anlaşılması için bunlardan bazılarını zikredeceğiz.

ESİRLERİN KURTARICISI

Paflagonya bölgesinde ve daha doğrusu Amastrida çevresinde, İakos nehrinin suları aktığı yerde, Aziz Georgios adına yapılmış bir kilise vardı ki orada birçok mucizeler meydana geliyorlardı.

İmparator Fokas zamanında (602-610), Bizans İmparatorluğu'nun düşmanları oldukça çoğalmışlardı. Bulgarlar, Macarlar, İskitliler, Medyalılar ve Türkler baş kaldırdılar ve Bizans şehirlerinde müthiş yağmalama olayları meydana geliyordu. O zaman Helenizm'de büyük bir alarm başladı. İmparatorluğun kurtuluşu için, her yerde gençler askere çağrıldı.

O vakit, Amastrida çevresinde yaşayan dindar bir aile, oğlunun adı Georgios olan genç delikanlısını askere yollamağa karar verdi. Bu gencin babasının adı da Leon idi. Annesinin adı ise Theano idi.

Askere teslim olacağı gün geldiği zaman, ikisi de onu alıp Aziz Georgios kilisesine gittiler. Orada, Aziz Georgios'un ikonası önünde, gözlerindeki gözyaşlarıyla durdular ve şöyle duada bulundular:

- Allah'ın aziz kulu Aziz Georgios, bugün sana oğlumuzu teslim ediyoruz. Onun adı da senin adın gibi Georgios'tur. Kalbimizin derinliklerinden de sana yalvarıyoruz, yeniden yanımıza sağ salim dönmesi için sen ona yardım et.

Dualarını bitirdikleri vakit onu öptüler, onunla vedalaştılar ve diğer gençlerle askere gitmesi için onu yolladılar. Kısa bir zaman sonra, acı haberler kendilerine ulaştı. Askerliğini yaptığı yerde kötü bir savaş patlak verdi. Barbarlar, gece vakti Helenleri muhasara altına almışlar ve ansızın üzerlerine saldırmışlar. Çok kişinin başını kesmişler, öldürmüşler ve yaralamışlar. Çok kişiyi de tutmuşlar, onları bağlamışlar ve esir almışlar. Yolda kendilerine, İsa Mesih'ten vazgeçmeleri için onlara işkence de etmişler. Ancak, çokları yılmamışlar.

Çocuklarının kaybı için ağlayanlar arasında, karısı Theano ile Leon da vardı. Ancak bu iki kişi sadece ağlamazlardı. Bunlar aynı zamanda, her gün Allah'a ve Aziz Georgios'a, bir mucize yapıp, sevgili oğlunun yeniden geri gelmesi için dua ediyorlardı. Bunlar umutlarını kaybetmemişlerdi. Çünkü onlar, oğlu Georgios'un öldürülmeyip Bulgarlar tarafından esir tutulduğunu öğrenmişlerdi.

Ve gerçekten de bu olmuştu. O korkunç katliam gecesinde, genç Georgios ölümden kurtulmuştu, ama esir düşmekten kurtulamamıştı. Düşman askerleri onu yakalamışlar ve Georgios'u bağlamışlardı. Fakat, Bulgar askerlerinin başkomutanı onu gördüğü vakit, onun ellerinin çözülmesini ve ona hizmetçi olarak verilmesini istedi. Çünkü o, nazik, açık göz ve iyiydi.

Böylece, genç Georgios Bulgaristan'a götürüldü. Orada Bulgar askerlerinin başkomutanının hizmetinde bulunuyordu. Gözlerinden de sürekli gözyaşları akıyordu. Çünkü o, devamlı vatanını, ebeveynini ve memleketini düşünüyordu. Fakat, daha evvel de dediğimiz gibi, hiçbir şey yapamıyordu. Çünkü o bir esirdi.

Aziz Georgios'u anma günü geldiği zaman, işte o vakit, çocuğun ve ebeveynin de acıları dayanılmaz oluyordu.

Ebeveyni, gözlerindeki gözyaşlarıyla, Aziz Georgios'un bir mucize yapmasını istiyorlardı. Ve mucize de oluverdi.

Aziz Georgios'un yortusu gecesinde, genç Georgios, efendisinin suyunu ısıtmak için ateşe odun koyuyordu. Yemek öncesi, tiran, ellerini yıkamak için ondan ılık su istedi. Georgios ılık suyla dolu bir kabı aldı ve merdivenlerden yukarıya doğru, efendisine su vermek için ilerliyordu. İçinden de sürekli dua ediyordu. Aziz Georgios'tan, vatanını ve de ebeveynini görmek için hep yalvarıyordu.

Orada merdivenlerden yukarıya doğru çıktığı bir anda, şahane bir olay oldu. Etrafında bir şey parladı. Şaşırdı. Bir an için hareketsiz kaldı. O anda beyaz atlı birinin yanına geldiğini gördü ve gelen kişi de kendisine der:

- Gel, şu atın sağrısına bin!

O, Büyük Şehit Aziz Georgios idi. Genç esir, elindeki o ılık su kabıyla atın sağrısına bindi. O, daha tam olarak ne olduğunu bile anlamamıştı. Ve kısa bir süre sonra, şaşkın bir hâlde, kendini evde buldu. Orada, onu sevgi, ebeveynin, akraba ve arkadaşlarının sevinci bekliyordu. Baştan herkes bir şaşkınlık içinde olarak ona bakıyorlardı. Bu âni gelişey inanamıyorlardı.

Georgios kendine geldiği vakit, ne olduğunu onlara anlattı. O vakit herkes Aziz Georgios adına yapılmış olan kiliseye gitti ve orada dua ederek sabaha kadar ibadet ettiler. Yüce Allah'a şükranlarını sundular. Aziz Georgios, onlara sevdikleri oğlunu geri getirmişti. Aziz Georgios, apolitkyosunda da dediği gibi, o, "esirlerin kurtarıcısı" olmuştu.

DUL KADININ OĞLU

Aziz Georgios, başka bir esir kurtarma mucizesi de yapmıştır. Ve işte nasıl:

Yunan adasında, Mitilini (Midilli)'de, Aziz Georgios'un yortusunda, her yıl büyük bir panayır olmaktadır.

Yıllardan birinde, Kriti (Girit) korsanları, yağma, işgal altına almak ve hırsızlık yapmak için bu günü seçmişlerdi.

Gerçekten de, Hıristiyanların tümü, kilisedeki ayinde buldukları bir anda, onlar oraya hızla hücum ettiler ve her yere korku ile dehşet saçtılar.

Birçok eşya, yanlarına da oldukça erkek ile kadın esir aldılar. Bu esir alınanlar arasında, bir de, eşraftan bir dul kadının güzel genç oğlu vardı.

Bu gencin güzel olduğunu gördükleri için, onu Kriti (Girit) Amir'ine hizmetçi olarak verdiler. O memnun kaldı ve bu genci yemek hizmetine tayin etti.

Fakat, dul kadının tek ve sevgili oğlu olduğu için, gece gündüz ağlıyor ve Aziz Georgios'tan onu yeniden yanına getirmesini istiyordu. O dul kadının merakı günden güne artıyordu. Çünkü onun yaşayıp yaşamadığını bilmiyordu. Aziz Georgios'un kilisesinden hiç kalmıyordu.

Bir gün, Amir, öğle yemeğini yerken ve dul kadının oğlu olan genç de şarabı, Amir'in bir işaretiyle ona vermeyi beklediği bir anda, şu büyük mucize meydana geldi:

O genç esir, elini Amir'e doğru, içkiyi vermesi için uzattığı bir anda, onu Aziz Georgios elinden tuttu ve kendisi de, ne olduğunu hiç anlamadan, onu alıp Mitilini adasına, annesinin önüne getirdi ve onu teslim etti. Genç, orada daha hâlâ elindeki şarapla, Amir'in yanında olduğunu sanarak elini uzatıyordu. Fakat, dikkatli bir baktığında annesini gördü. Anne ile oğlu kucaklaştılar, öpüştüler ve Allah ile Aziz Georgios için şükür duasında bulundular.

Bir defa daha, Aziz Georgios, o sıcak duayı işitmiş ve Allah tarafından kendisine verilen bu güçle mucizevi bir şekilde o genci kurtarmayı başarmıştı.

Böylece, Aziz Georgios, bir defa daha, “esirlerin kurtarıcısı ve fakirlerin de destekçisi” olmuştu.

ARAP, NE GÖRÜP İNANDI

Bir zamanlar, Suriye Amir'i, Diospoli veya Arapların verdiği isme göre Ramel adındaki şehre, bazı ciddi konuları yerinde incelemesi için yeğenini o şehre yollamıştı.

Amir'in gönderdiği kişi oraya vardığı vakit, görkemli, Aziz Georgios adına yapılmış olan bir kilisenin önünde durdu. Yanında bulunan hizmetçi ve arkadaşlarına dedi:

- Buradaki bu kiliseye bagajları taşıyınız. Bunun içine, on iki develerimizi de sokasınız.

Onun yanındakiler de hemen bagajları kilisenin içine taşımaya ve develeri de içine haydamaya başladılar.

Hıristiyanlar bu olayı görür görmez, şikâyet etmeğe başladılar. Bu saygısızlığı yapmamaları için, papazlar onlara ricada bulunuyorlardı. Onlarsa bu uyarıya aldırış etmediler ve başkanlarından aldıkları emri yerine getirmekte geç kalmadılar. Ama Aziz Georgios, bu hakaret dolu hareket karşısında ilgisiz kalmadı. Hemen mucizesini yaptı. On iki deve de, Aziz Georgios'un kilisesinin içine ayak basar basmaz, yere düştüler ve hemen o anda hepsi öldüler.

Amir'in yeğeni bu mucizeyi görür görmez, Aziz Georgios'un gücüne hayran kaldı ve ölmüş olan develerin leşlerini ve bagajları kilisenin dışına atmaları için emir verdi.

Sonra, gece karanlığı çöktüğü vakit büyük bir düşünceye daldı. Mantığı, kiliselerinde bu çeşit mucizelerin meydana geliyor olması, Hıristiyanların arkasında, dünya üstü bir varlığın mevcudiyetinden bahsediyordu.

Ertesi günün sabahında, içinde meydana gelen bir din uyanışı ve bir merakla dolu olarak, Aziz Georgios'un kilisesine girdi. Oradaki Hıristiyan mabetlerinde nelerin olduğunu görmek istiyordu.

Kurtuluş ilmi için susamış olan insanlardan hiçbir şey saklamayan Büyük Allah da sarsıcı bir mucize gösterdi.

O kilisenin papazı, vaaz kürsüsüne açılan merdivenli kapıda kutsanmış şarabı hazırlarken, Arap, tüyelerini ürperten bir şey görmüştü. Papazın bir küçük çocuğu kestiğini, kanını da Kutsal Kâse'ye attığını gördü. Sonra da, sanki onun bedenini küçük parçalara bölüp onları da bir tablaya koydu gibi göründü ona. Garip ve donmuş bir hâl alan bu

Arap, acaba daha sonra nelerin olacağını düşünüp bakıyordu. Ancak, şaşkın bir durumda görüyordu ki, halk, o çocuğun kanından komünyon alıyor ve bedeninden de yiyordu.

Daha sonra papaz Arap olan zata, Amir'in yeğenine, hazırladıklarından ona da vermek için yaklaştı.

- Ne bunlar? Diye sordu Arap.

- Bunlar, kilisemizde ayin sırasında verdiğimiz takdimlerdirler, dedi papaz.

- Yalan söylüyorsun. Sen çocuğu kesip kanını şu bardağa boşaltırken ben görmedim mi sanıyorsun? Sonra da onun bedenini parçalayıp tablaya koyduğunu yine benim görmediğimi mi sanıyorsun? Sonra da onu halka dağıttığını? Sen bir canisin. Katilsin.

Papaz bunları işitir işitmez, şaşırıp kaldı. Allah korkusuyla dolu bir durumda, Arabın ayaklarına kapıldı ve ona dedi:

- Allah'ın adı yücedir. Allah'ın sana gösterdiği bu dinsel sır çok büyüktür. Allah, kurtulacak olanlara seni de katmış. Senin gözlerinin gördüğü şey gerçektir. Ancak bizden hiçbiri onu görmez. Çünkü, gerçekten de, ayin sırasında takdim ettiğimiz ekmek ve şarap İsa Mesih'in, Tanrı'nın kanı ve bedenidir. Fakat, dinsel sırrın bu görünüşünü görebildiğine göre, bu büyük bir mucizedir. Bu da, seni Allah'ın sevdiğini gösterir. Seni ebedî Cehennem'den korumak ister.

Bu gördüklerinden akli karışmış ve de iman dalgasıyla dolmuş olan Arap, papazdan onu vaftiz etmesini istedi. Papaz da ona, Kudüs'e gidip, Patrik tarafından vaftiz edilmesini söyledi.

Arap, papazın bu tavsiyesini dinledi ve Kudüs'e gizlice, kıldan yapılmış elbiseler giyerek gitti. Orada Patriğin huzuruna çıktı. Olup bitenleri anlattı ve patrikten onu vaftiz etmesini istedi. Patrik büyük bir istekle İsa Mesih mensuplarına onu kattı. Sonra da, Sina dağına çıkması ve orada keşiş olmasını söyledi. Böylece ruhunun kurtuluşunu sağlamış olacaktı.

Gerçekten de, Arap, hiçbir itiraz göstermeden, keşişlik hayatına başladı ve devam etti. Orada tam üç sene boyunca, oruç, dua ve din eğitimiyle geçirdi.

Üç sene sonra oradaki başkeşişten izin aldı ve Ramel şehrine indi. O şehirde ona Allah, biraz evvel zikrettiğimiz olayı başına getirmişti.

Arap, orada dindar papazla karşılaştı ve ona, dinini hiç kimseden saklamamasını, hatta Suriye Amir'inden bile saklamaması tavsiyesinde bulundu.

- Allah sadece kendisine inanmamızı değil, onu ikrar etmemizi ve onu her yerde zikretmemizi ister, dedi.

O vakit, Arap keşiş, cesaret, iman dolu ve temiz bir Hıristiyan hâliyle, amcasının yaşadığı şehre gitti. Gece vakti de camiye çıktı. Oradaki minareden bağırmağa başladı:

- Geliniz, geliniz. Hepiniz buraya geliniz. Çünkü size söyleyecek bir şeyim vardır.

Halk karıştı. Herkes neyin olup bittiğini görmek için o tarafa gitti.

İşte o vakit keşiş, Amir'in kayıp yeğeninin nerede olduğu hakkında bilgileri olduğunu söyledi.

Bazıları o zaman ona sabırsızlıkla sordular. Fakat o keşiş sırrını söylemiyordu. Kendisini Amir'in huzuruna götürmelerini istiyordu.

Amir bunu haber alır almaz, onu derhal önüne getirmelerini istedi. Onunla karşılaştığı vakit, kendisine sabırsızlıkla sordu:

- Keşiş, söyle bakalım, yeğenimin nerede olduğunu biliyor musun?

- Evet biliyorum. O kişi benim. Aradaki fark, şimdi ben Hıristiyanım. Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh'a inanıyorum. Artık Muhammet'in hatasına tâbi değilim.

Amir bunları işittiğinde çok kızdı, fakat bu hiddetini belli etmedi. Orada onu dinleyen halka da, kendisinin aptal olduğunu ve onu şehrin dışına çıkarıp onu kovmalarını istedi. Halk, bu keşişin Muhammet'e karşı konuştuğunu duyunca, intikam istedi. Sonra da Amir, bu isteğe karşı gelemedi. Korktuğu için de onu oradaki kalabalığa teslim etti. Kalabalık onu şehrin dışına çıkardı ve orada kendisini taşla insafsızca taşladı. İsa Mesih'in adını anarak o dindar keşiş can verdi. Cesedinin üzerinde oluşan taşların üstünde, her akşam garip bir ilâhi ışık görünüyordu.

Daha sonra, bedenini, o taşların arasından çıkarma izni Hıristiyanlara verildiği zaman, cesedinin zaman içerisinde hiç çürümediğini, olduğu gibi kaldığını ve güzel bir kokunun var olduğunu gördüler.

O vakit Hıristiyanlar, kutsal duygularla ve Allah'a karşı okunan ilâhiler eşliğinde onu defnettiler.

Allah'ın gücü ve Aziz Georgios'un aracılığıyla, Hıristiyanlığı başka yeni mucizeler de yüceltiler.

KİEV'DE OTOMATİK OLARAK İKONASI RESTORE EDİLİR

Bu mucize, 1923 yılı 15 Ağustosun sonra, Kiev'de meydana geldi. Bu şehirde, Agia Sofia kilisesi vardır. Bu kilisenin giriş kapısı üzerinde, Muzaffer Aziz Georgios'un ikonası konulmuştur. Bu ikona, ansızın yenilendi. Sanki o anda yapılmış gibi. Bu, aynı kilisenin Aziz Nikolaos ikonasında da oldu. Diğer başka kiliselerin ikonalarında da oldu.

AZİZ VE EJDERHA

Büyük Şehit Aziz Georgios'un ismi, ejderhanın öldürülmesi olayıyla yakından alâkalıdır.

Bu ejderha hakkında çok şey söylenmektedir. Bazılarına göre, Anadolu taraflarında var olan bir canavardır. Onun ini de, büyük bir şehrin tek su çeşmesine yakın olduğu ve insanların oradan su almasını engelleyen biri.

Azizlerin yaşam öyküleri yazarı, bu canavar Antalya bölgesinin Alanya şehrinde olduğunu söylüyor. Orada, Selvios adında putperest bir kral vardı ki, İsa Mesih hakkında ismini bile duymak istemiyordu. Birçok Hıristiyan'a işkence yapmış ve öldürmüştü.

Bu şehirde ve yakın olan bir gölde, bu garip ve korkunç canavarın ini vardı. O korkunç canavar, bu gün diyebiliriz ki sanki bir boa yılanı, çingiraklı yılan veya bir timsaha benziyordu. O ejderha, gece gündüz şehri yakıp yıkıyordu. İninden çıkıyor ve her yere korku, dehşet ve ölüm saçıyordu. Çocuk, kız veya hayvan yakalayıp inine doğru yemesi için sürükleyip götürüyordu.

Şehrin erkekleri çok defa bu ejderhayı oklarıyla öldürmek istediler, fakat başarıya bir türlü ulaşamadılar. İşte o vakit, hepsi birlikte, başlarına gelen bu kötülükten kendilerini kurtarması için krala müracaat ettiler.

O mel'un ise, bir insanî çözüm bulacağı yerde, sırayla birer çocuk vermeleri tavsiyesinde bulundu. Böylece o ejderha yemek bulmuş olacak ve herkes tehlikede olmayacaktı. Bu suretle, her gün bir aile, çocuğunu ejderhanın ininin yanına göndermekle bir çocuk kaybediyordu. Bu kararın alındığı günden itibaren, bu şehre büyük bir üzüntü çöktü. Herkesin gözleri gözyaşlarıyla doluyordu. Acı büyük ve dayanılmazdı.

Fakat, kralın kızını da ejderhaya gönderme sırası gelmişti. Teselli bulamayan kral, baba şefkatiyle bağırarak, güzel süslü kızını, ejderhanın ininin yakın olduğu gölün yanına bırakmaları için, onu askerlerine teslim etti. Kral kızı korkusundan tir-tir titriyordu. Gölün kenarında, o ejderhanın ağzıyla karşılaşmayı her an bekliyordu.

Ancak, ansızın, beyaz at üzerine binmiş, yakışıklı genç bir subayın ona doğru geldiğini görür. O, binbaşı Georgios idi. O, Aziz Georgios idi ki Dioklitianos ile Anadolu topraklarına sefere çıkmıştı. Şimdi de savaştan dönerken, Allah'ın inayeti, onu oradan, İsa Mesih'in adını yüceltmek için buraya getirmişti.

Aziz Georgios, o genç ve yakışıklı kıza yaklaştığında, atından indi, ona doğru ilerledi ve kendisine sordu:

- Kız sen kimsin ve neye ağlıyorsun? Neden bütün bu halk surların üzerinden sana bakıyor? Ne oluyor?

- Kral kızı o zaman kendisine, ejderhayı beklediğini söyledi. O ejderha ki onu yemeğe gelecekti. Kurtulması için, çabucak da oradan kaçmasını söyledi.

Aziz onu sakinleştirdi ve yine sordu:

- Söyle bana, ebeveynin ve bu şehrin insanları hangi Tanrı'ya inanıyorlar?

- Heraklis'e ve Artemis'e inanıyorlar, dedi kral kızı.

- Kız sen ağlama ve hiç korkma. Bu günden sonra sen de İsa Mesih'e, benim inandığıma inan ve göreceksin ki Allah'ın gücü meydana çıkacaktır.

- Bey efendi, buna inanıyorum, hem de bütün kalbim ve ruhumla, dedi genç kız.

- Cesaretini kaybetme öyleyse. Bugün İsa Mesih, bu ejderhanın gücünü yok edecektir.

Aziz Georgios, bunları söyledi, diz çöktü ve tüm ruhuyla sıcak bir duada bulundu. Ejderhanın korkunç gücünü söndürmesi için Allah'a dua etti. O gölün kenarında hakim olan suskunlukta, gökyüzünden gelen tatlı bir sesin şöyle dediği işitildi:

- Georgios, duan işitildi. İsteddiğini yapabilirsin.

Aynı anda da, o vahşi ve kana susamış olan ejderhanın dişlerini çıkararak, kötü niyetle o tarafa doğru geldiği görüldü. Gözleri ateş saçıyordu. Kral kızı korktu ve ağlamağa başladı. İşte o vakit, Aziz Georgios, ejderha tarafına yürümeğe başladı ve istavroz çıkardı. Ejderha derhal uyuşuverdi. Sonra da kendi kendini yere vurmağa başladı.

Sonra da, Aziz Georgios, kayışını çıkarıp kıza verdi ve o ejderhayı bağlamasını, onu şehre doğru sürüklemesini söyledi. O da atına binmiş bir hâlde, kızla beraber ilerliyordu.

Surun kapısı açılıp, kızın o dehşetli ejderhayı arkasında sürüklediğini gördüklerinde, şaşırıp kaldılar ve korkmuş bir durumda, sağa sola koşuşmaya başladılar.

Aziz Georgios ise kuvvetli bir sesle hiç kimsenin kaçmamasını söyledi.

Her taraf sessizliğe büründü. O vakit Aziz Georgios yine konuştu:

- Bana söyler misiniz? Tanrı'mız olan İsa Mesih'imize inanıyor musunuz? Ki ben onun gücüyle ejderhayı öldürdüm.

Kral ve halkın bütünü tek bir ağızla bağurdılar:

- Senin bize bahsettiğin Allah'a biz de inanıyoruz.

O vakit genç subay Aziz Georgios mızrağını kaldırdı ve hızla ejderhaya vurdu. O korkunç ejderha çığlık atmağa başladı. Sinirli bir hâl

ile kendini yere vurdu ve sonra da ölmüş bir durumda toprağın üzerine uzandı.

O vakit herkes Aziz Georgios'un ayaklarına kapanarak diz çöktü. Aziz Georgios onları insan yiyen o canavardan kurtarmıştı ve herkes de Hıristiyan olmak istiyordu.

Aziz Georgios ise, Antakya bölgesinden Piskopos Aleksandros'u çağırdı. Onların hepsini Hıristiyan olarak vaftiz etti. Kralından tutun da o çile çeken şehrin en fakir vatandaşına kadar.

Böylece, Aziz Georgios'un adı, kurtarmakla çok yakından alâkalı oldu. Dediğimiz gibi, Aziz Georgios her yerde görünüyor. "Esirlerin kurtarıcısı, fakirlerin destekçisi, hasta olanların doktoru ve kralların savunucusu".

Bazıları da diyorlar ki, Aziz Georgios, mızrağıyla vurduğu bu ejderhanın başka bir anlamı vardır. Yani diyorlar ki, bu ejderha ne cenavar, ne de korkunç bir sürüngendi. O şey putperestlikti.

Gerçekten de, Aziz Georgios putperestlikle savaştı ve imanının mızrağıyla onu uyuşturup öldürdü.

İkonaları yapanlar, Aziz Georgios'u beyaz atının üzerine binmiş ve mızrağıyla ejderhayı vuruyor biri olarak resmediyorlar. Kral kızını ise, daha ileride, kurtuluşunu bekleyen biri olarak resmediyorlar. Veya da atın sağrına, Aziz Georgios'un arkasına ata binmiş biri olarak resmedilir.

ZOGRAFU MANASTIRI NEDEN BÖYLE İSİMLENDİRİLDİ?

Büyük Şehit Aziz Georgios'un mucize yaratan ikonaları, diğer yerlerden başka, bir de Aynaroz'da da vardılar. Böyle mucize yaratan bir ikona da, oraya şöyle götürülmüştür:

İmparator VI. Bilge Leon zamanında, Ahrida'dan üç kardeş, Muisis, Aaron ve Vasilios, dünya işlerini terk edip Aynaroz'da münzevi bir hayat yaşamak için oraya gittiler. Onlar, bugün için Zografu Manastırı'nın olduğu yere yerleştiler.

Orada, üç kardeş, Allah'ın yardımıyla bir kilise ve bir manastır inşa ettiler. Ancak, yaptıkları bu ibadethanelere isim vermekte bir türlü anlaşamıyorlardı. Biri, Aziz Nikolaos'un adına olmasını istiyor, diğeri de Aziz Nikolaos'un adına olmasını istiyordu. Fakat diğeri, Aziz Klimentas adına olmasını isterdi.

İtirazlarının olmaması için, üçü de beraber Allah'a yalvarıp, Allah tarafından kendilerine bildirildiği şekilde, manastır ve kiliseye isim vereceklerine anlaştılar.

Bu arada, Allah tarafından kendilerine gösterilecek olan azizin ikonasını resmetmek için bir tahta bile hazırlamışlardı.

Bir gece, temiz kalplerinden çıkan dualar gökyüzüne ulaştıkları bir anda, garip bir ilâhi ışık, yeni yapılmış olan manastırın üzerine yayıldı.

Üç kardeş, dualarına bütün gece devam ettiler. Sabahleyin manastıra gittiklerinde, orada, Aziz Georgios'un ikonasının kendi kendine resmedilmiş olduğunu buldular. Üç keşiş Allah'a hamdettiler. Sonra da, kilisenin adını "Agios Georgios" yani "Aziz Georgios" koydular. Manastırın adını ise "Monastiri Tu Zografu" yani "Ressamın Manastırı" olarak adlandırdılar. Çünkü, Aziz Georgios'un ikonası bir mucize sonucu resmedilmişti.

Ancak bu mucize burada durmuyor. Aziz Georgios'un ikonasının resmedilmesi şu olayla başlıyor.

Aynaroz'da, Aziz Georgios'un bu ikonası kendi kendine resmedilmezden evvel, Suriye'nin Fanuil Manastırı'nda, Lidda'ya yakın bir yerde, yani Aziz Georgios'un vatanında vardı.

Günlerin birinde, Araplar Suriye'yi işgal etmelerinden evvel ve keşişler de manastırın içinde Allah'ı anar oldukları bir anda, Aziz Georgios'un ikonasındaki renklerin uçtuğunu ve simasının da yok olduğunu gördüler. Kısa bir zaman sonra ikonanın yerinde sadece o tahta kalmıştı.

O vakit keşişler ağlayarak yere düştüler. Bu mucize için ne düşüneceklerini bilemiyorlardı. Onları bu merakta Allah'ın tutmaması için dualar yapıyor ve yalvarıyorlardı. İşte o vakit Aziz Georgios, manastırın başkeşişine göründü. Başkeşişin adı Efstratios idi ve ona dedi:

- Üzülme ve merak etme. Ben, benim için Aynaroz'da bir manastır buldum. Siz de oraya gidiniz. Çünkü burada, günahkâr Filistin'de, kısa süre sonra Allah'ın öfkesi düşecektir.

Başkeşiş bunların hepsini diğer keşişlere anlattı ve sonra da onlarla beraber Aynaroz'a gitmek için yola koyuldu. Aynaroz'a vardıkları zaman, Fanuil Manastırı'ndaki ikonadan kaybolan Aziz, oradaki Zografu Manastırı'nda duruyordu. Taze tahtanın üzerinde, mucizevi bir şekilde, tıpkısı resmedilmişti. O vakit keşişler Allah'a hamdettiler ve olup bitenleri anlattılar. Fanuil Manastırı keşişleri ve Aynaroz keşişleri düşüncelerini ve harika gördüklerini birbirlerine anlattılar.

Bu mucize çok meşhur oldu. Bu ikona da mucizeler yaratan bir ikona hâlini aldı. Böylece de, birçok kişi Zografu Manastırı'na koşuyordu. Bizans İmparatoru VI. Bilge Leon (Leon o sofos), saygı ve inançla oraya gitti. Keza, Bulgar Kralı İoannis de o manastırı ziyaret etmiştir. Dindar Hıristiyanların, kralların ve diğer zengin insanların paralarıyla, daha sonra oraya yakın görkemli bir kilise ile güzel bir manastır yapıldı. Daha sonraları, barbar korsanlar tarafından yerle bir edildi. Fakat, Moldavya hükümdarı Stefanos tarafından yeniden inşa edildi.

Deniliyor ki, diğer mucizelerin yanında, bir gün, az imanlı bir piskoposun parmağı ona yapışmıştır. Piskopos, parmağıyla ikonaya dokunup, alaycı bir tavırla şöyle demiş:

- Demek, mucizeler yaratan ikona bu ha.

O vakit piskoposun parmağı oraya yapıştı ve onu müthiş ağırlar tutmuştur. Sonunda da, az imanlı olan o piskopos, mucizeler yaratan o ikonanın acılarından kurtulmak için parmağını kestirdi.

AZİZ GEORGİOS'UN MUCİZELER YARATAN DİĞER BİR İKONASI

Aynaroz'daki İera Moni Ksenofontos'ta, Aziz Georgios'un mucizeler yaratan başka bir ikonası da vardır.

Bu ikona, ikonalara karşı savaş dönemlerinde Küçük Asya (Türkiye) topraklarında bulunuyordu. Oralarda, ikonalara karşı olan savaş daha çetindi.

İkonalara karşı savaşanlar, ikona bulmak için, kral emriyle her yeri arıyorlardı. İkonaları bulur bulmaz, onları ya paramparça eder veya da onları yakıyorlardı. Aziz Georgios'un ikonasını da buldukları zaman, o ikonayı, yanması için ateşe attılar. Ancak hedeflerine ulaşamadılar. Çünkü o zaman büyük bir mucize oldu. O mübarek ikona, ateş sönünceye kadar, hiçbir yerine en küçük bir şey olmadı.

Saygısız ikona savaşçıları, bu mucize karşısında şaşırıp kaldılar. Fakat, onlardan imansızın biri, Aziz Georgios'un boğazına kılıcıyla bir darbe vurdu. Ancak, "Azizlerindeki Allah harika". Hemen, sanki canlı insandan akar gibi boğazından temiz kan aktı.

Bu mucizeden sonra, tüm imansız ikona savaşçıları korkarak evlerine kaçtılar. Ama, dindar bir Hıristiyan, Aziz Georgios'un ikonasını aldı ve o akşam deniz kenarına gitti. Orada dua etti ve dedi:

- Muzaffer Aziz Georgios, sen bu kadar mucizeler yaptın. Bugün, ikonanın yanmasını sen engelledin, onu sen kurtardın. Sen onu denizde de koru. Ve, senin bildiğin ve istediğin yere o ikonayı götür.

Bunları söyledi ve ikonayı denize attı. Bu ikona, Allah'ın inayetiyle Aynaroz'a ulaştı. Nitekim başka ikonalar da (Portaitissa ve Glikofilusa).

O mübarek ikona, doğrudan doğruya Moni Tu Ksenofontos'a, yani Ksenofontos Manastırı'na gitti. Küçük bir manastıra, Agiu Dimitriu Tu Mirovlitu'ya gitti.

Keşişler, hiç beklenmedik bir anda ikonanın geldiğini gördükleri vakit, çok sevindiler ve gereken saygıyla o ikonayı küçük kilisenin içine koydular. Sonra da onun yanı başına Aziz Georgios adına bir kilise inşa ettiler. Saygıyla iki azizi de kutluyorlardı. Hem Aziz Mirovlitis Dimitrios'u hem de Aziz Georgios'u. Her defasında, ayinlerde, iki azize de rahmet okunmaktadır. Bu ikona, bugün için, Aziz Georgios adına var olan büyük kilisede bulunuyor. Aziz Georgios tüm bedeniyle görünmekte. Boğazında da donmuş kanın izleri görünmektedir. Bu da, Aziz Georgios'un mucizelerinden daha bir tanesidir.

HALKLAR ONA SAYGI GÖSTERİYORLAR

Aziz Georgios'un naaşı Filistin'in Lidda şehrinde korunuyordu. Orada Aziz Georgios adına bir kilise yapıldı ve bu kilise 1010 yılında yıkıldı. Aynı kilise, Sultan Salahaddin tarafından da 1191 yılında yıktırıldı.

Dördüncü asırdan itibaren, Aziz Georgios adına yapılmış kiliselere dünyanın çok yerinde rastlamaktayız. Aziz Georgios adına Suriye'de kilise ve manastırlar inşa edildiler. Mısır'da, Aziz Georgios adına yapılmış kilise ve manastırların adedi kırk taneydi. En büyük kilise eski Kahire'de mevcuttur. O kilisede, Aziz Georgios'u bağlamış oldukları zincirden bir parça bulunmaktadır. Bir kavle göre, Herodes'in elinden kaçan İsa Mesih'in mübarek ailesi de burada bu yerde kalmıştır.

İstanbul'da, Aziz Georgios adına yapılmış kiliselere, Büyük Konstantin döneminden beri rastlıyoruz.

Bu arada, dünyanın bütün halklarının gözünde Aziz Georgios farklı bir yer tutmaktadır. Almanlar, Slavlar, Macarlar, Polonyalılar, Habeşistanlılar... bunların tümü Aziz Georgios'un adını saygıyla anmaktadırlar.

AZİZ GEORGIOS VATANIMIZDA

Vatanımızda Aziz Georgios özellikle saygıyla anılmakta ve kendisine hürmet gösterilmektedir. O büyük bir Azizdir, yiğittir ve kurtarıcıdır. Kilisesi veya küçük kilisesinin olmadığı şehir veya köy yoktur. İsmi olmayan bir Yunan aile de yoktur. Ordumuzda, Aziz Georgios'un resmiyle kara kuvvetleri süslenmektedir. Aziz Georgios, kara kuvvetlerinin koruyucusu olarak da kendisine itibar edilmektedir.

Keza, silâhlarda da onun suretini bulacaksınız.

Halk onu bin bir usulle övüyor. Aziz Georgios'u ejderhayı öldüren biri olarak da şarkılarda söylüyor. Onu yerel halk türküsüne de koymuştur. bunlardan bir tanesi de bakınız ne diyor:

Aziz Georgios'um, benim efendim, efendi binicim

Kılıçla ve altın mızrakla kuşanmış

Görünüşte melek, ilâhi tabiatta Aziz

Rica ederim, yardım et bana, Aziz asker

O her çeşit şerefe lâyıktır. Çünkü o Aziz Georgios, Yunan milletinin zor günlerinde vatani ve dinimizi korumaktadır. Buna örnek olarak da aşağıdaki mucizeyi beyan etmek isteriz.

1940 SAVAŞINDA AZİZ GEORGİOS

Hiçbir sebep olmadan, 1940 yılında, İtalyanlar bize saldırıp sonra da onlara karşı Arnavutluk'ta savaştığımız zaman, şu harika olay meydana gelmişti. Efzon askerlerimiz, İtalyan askerleriyle birlikte, bir subayı da esir almışlardı. Yunan askerleri onun tabancasını ve dürbününü aldılar. İtalyan subayı bunları büyük bir memnuniyetle teslim etti. Dahası da, ailesinin fotoğraflarını da teslim etmişti.

Fakat, Aziz Georgios'un küçük bir ikonasını hiçbir türlü teslim etmek istemiyordu. Sonunda o ikonayı aldılar. O vakit İtalyan subayı, komutanı görmek istedi.

Komutanı gördüğünde ona nezaketle konuştu ve Aziz Georgios'un ikonasının geri verilmesi için ricada bulundu.

- Bu ikona Ortodoks'tur dedi komutan. Sen bir Katolik olarak onu ne diye istiyorsun?

- İtalyan subay da diyor, ben Yunanlılara karşı bölüğümle üzerlerine giderken, bir türlü Yunan cephesini kıramıyordum. Bu da oluyordu, çünkü, Yunan askerlerinin bulunduğu cephenin önünde, sürekli sağa sola koşan beyaz atlı bir binici geziyordu. Bu atlı, bizim yolumuzu tıkiyordu. Bizim daha fazla ilerlememizi engelliyordu.

Geri çekilişimizde ise, yolda bir dağ başı kilisesi buldum. Dua etmek için içeri girdim ve orada tebloda bu küçük ikonacığı buldum. O, tam olarak cephede gördüğüm gibiydi. O, bizi engelleyen, beyaz atlı Azizin ta kendisiydi. O, Yunanistan'a doğru ilerleyişimizi engelliyordu. O vakit bu ikonayı yanıma aldım ve onu bir muska gibi yanımda bulunduruyorum. Size rica ediyorum, onu bana veriniz. Gerçekten de o ikonayı ona verdiler.

MARATHONA'DA, VRANA AZİZ GEORGİOS'UNDA

Marathona höyüğüne yakın bir yerde, Vrana Aziz Georgios Manastırı bulunuyordu.

Bu manastırda birçok keşiş vardı ve İera Moni Pentelis'e bağlıydı. O manastırın keşişleri genç, fakat savaş deneyimleri de vardı.

Orada hizmet gören keşişlerin savaşçı olmaları şarttı. Çünkü onlar, korsan saldırılarına karşı hem Penteli Manastırı'nı ve hem de Attiki halkını korumaları gerekiyordu.

Genelde Marathona sahiline korsanlar gemilerini bağlarlar, sonra da karaya çıkıp Attiki insanlarını hem korkutuyor ve hem de yağmalıyorlardı.

Aziz Georgios adına yapılmış olan bu küçük manastıra iki hırsız girer. İçeriden değerli eşya, para ve daha başka kıymetli eşya da aldılar.

Sonra, oraya yakın bulunan bir tepeye binip çalıntı eşyanın bölüşümünü yaptılar. Ancak, çalıntı olanları bölüşürken aralarında anlaşmazlık çıktı. Birbirleriyle çatıştılar ve birbirlerini öldürdüler.

Böylece de, manastırdan çalınanları dindar insanlar buldular ve onları yine eski yerine, Manastıra getirdiler.

Aziz Georgios hırsızları cezalandırdı ve manastırın malını korudu.

Aynı manastırda, Aziz Georgios, günümüzde de başka bir mucize yarattı.

1960 yılında, oraya, münzevi olmak için iki rahibe gitti. Orada içeride, kiliseyi, içinde sadece o mucizeler yaratan ikonayla buldular. Bütün hücreler harabe hâlindeydiler. Eski manastırdan ayakta duran hiçbir şey kalmamıştı. Başlarını sokacak bir yer bulamadılar ve sonra da geçici bir çadır altında kalmak zorunda kaldılar. Fakat, bazı hücreler inşa etmek için, samimi bir dille Aziz Georgios'un yardımını istediler.

Günlerden bir gün, gezinti için bir karı koca oraya vardı. Kadın olan, dua ve ibadet için Aziz Georgios manastırının içine saygıyla girdi. Erkek olan, dinden uzak yaşadığı için, o dışarıda oturmayı tercih etti. Bayan, manastırdan dışarı çıkmayı geciktirdiği için, bay kızdı ve yüksek sesle bağırmağa başladı.

O vakit, cevap yerine, Aziz Georgios manastırından garip tıkırtıların geldiğini işitti. Ne olduğunu görmek için kiliseye girer. O tıkırtıların çıkışı devam ediyordu. Tespitlerine göre de, o tıkırtılar, Aziz Georgios ikonasının içinden çıkıyorlardı. O ikonanın yanında bulunan karısı ise haç çıkarıyordu.

Aziz Georgios'un inayetine hayran kaldığı için o da istavroz çıkarmaya başladı.

Bu mucize onu sarstı. Bu günden sonra da dinî bir hayat edinmiş oldu. Üstüne de, oraya malzeme ve para verdi ve hücreler inşa ettirdi.

ARAP AZİZ GEORGIOS

Halkidiki taraflarına gidenler, Aziz Georgios'un garip bir adını işitirler. Oradaki ziyaretçiler ve başka yolcuların konuşmalarında, Arap Aziz Georgios adını duyarlar.

Bu adı nasıl aldı?

Aziz Georgios'un bu adı almasının sebebi, Halkidiki'nin Nea İraklia kasabasında bulunan bir ikonasındandır.

Bu ikonada Aziz Georgios bir taş üzerine kabartılmış olarak resmedilmiştir ve Hıristiyan âleminde alıştığımız gibi değil de, bir zenci gibi siyah gösterilmektedir. Bir Arap gibi siyah gösteriliyor.

Bu nasıl olmuştur, diye, belki okuyucu kendi kendine sorar. Bunun açıklaması güç değildir. Bu ikonayı resmeden azizler ressamı siyahtı,

Arap'tı, Habeşistan taraflarındandı. Böylece de Aziz Georgios'u siyah gösteriyor. Kendi ırkının rengini vermiştir.

Yunan tüccarlar bu ikonayı satın aldılar. Onu zamanla vatanımıza getirdiler. Ve daha doğrusu da, Halkidiki'nin Nea İraklia kasabasına.

Aziz Georgios, siyah azizler ressamın ateşli imanı için, o ikonayı mucizeler yaratan bir ikona hâline getirdi. Bu ikonaya bilhassa denizciler saygı ve sevgi gösteriyor. Bunu da dualarla, ibadetlerle, dinî ziyaretlerle ve adaklarla gösteriyorlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM BÜYÜK ŞEHİT AZİZ GEORGİOS FEDAKÂRLIK TİMSALİ

HİRİSTİYANLIĞIN “ŞANLI ASLANI”

Büyük Şehit Aziz Georgios, Hıristiyanlığın en büyük ve kahraman simalarından bir tanesidir. Aziz Georgios, İsa Mesih'in en yiğit askeridir. Onun işkencesi ve fedakârlığı hakkında çok net olarak şahane ve ateşli imanından bahsederler.

Bu Aziz büyük savaş veriyor ve savaşı kazanıyor. Çektiği azabın kanı, binlerce Hıristiyan'a, dinlerinde onlara güç ve kuvvet katmaktadır. Onun rütbesi, kovuşturma hâlinde olan Hıristiyanlığa ışık ve parlaklık vermektedir.

Büyük Şehit Aziz Georgios bir sembol olmaktadır. O, bir mücadele, iman ve fedakârlık sembolü oluyor. Binlerce Hıristiyan için bir örnek teşkil etmektedir. Feragat yolundaki Hıristiyanlara ışık oluyor. Onun kurban edilişi, konuşuyor, yol gösteriyor, teşvik ediyor ve diyor:

- Rütbeler, gençlik, sosyetik parlaklık, makam, sahte parlaklık, eğlenceler, intibalar... Bunların tümü geçicidir. Tümünün içinde yalan vardır. Hepsi aldatıcı, yıpranan. Bunlar mutluluk şimşekleridirler. Öyle ki hiç anlamadan bitiveriyorlar.

Hiç solmayan ebedî şanlı taç ise, sadece İsa Mesih için yapacağımız fedakârlıktır. Orada hiç yıpranmayan yücelik bulunmaktadır. Orada ebedî bahar bulunmaktadır.

* * *

Böylece, Büyük Şehit Aziz Georgios'un ikonası insanı, duygulandıran bir timsaldir. Onun siması, azizliğiyle, faziletiyle, temizliğiyle, ve

yiğitliğiyle sarsıyor. Onun fedakârlığı, tüm zamanların Hıristiyanlarının ruhlarında ürpertiler saçmaktadır.

Gençti, güzeldi, şanlıydı, her şeyde başarılıydı. Orduda onu şanlı yükseliş safhası bekliyordu. Çok genç yaşta binbaşı rütbesine ulaştı. Damarlarındaki kan güç ve canlılıkla akıyor. Sağlığı, eğitilmiş olan bedeni ve armonik vücut yapısı son derece iyi idi.

Ancak, bunların tümü onu egoizme doğru sevk etmezler. Doğru yoldan onu hiçbir şey saptıramaz. Gücünü de boş ve sahte emellere harcamaz. Bu gücünü, gerçek imanın mücadelesinde, İsa Mesih için olan çalışmasında toplamaktadır.

Şanlı galip ve muzaffer Aziz Georgios'un ikonası, hemen kurban edilmişinden sonra, ilk Hıristiyanların mabetlerini süslemektedir. Onun simasını, Bizans İmparatorlarının bayraklarında ve Bizans paralarında bulmaktayız.

* * *

Çok erken bir zamanda, onun adına kiliseler ve manastırlar yapılmaktadırlar. İstanbul'da, onun adına yapılmış altı kilise mevcuttu.

Aynaroz'da onun adını taşıyan üç manastır vardır. Moni Tu Ksenofontos (Ksenofon Manastırı), Moni Tu Zografu (Zografos Manastırı), Moni Tu Pavlu (Pavlos Manastırı).

On sekizinci asırda bir İngiliz turist şöyle yazıyor:

“Aziz Georgios adına yapılmış kilisesi olmayan köy yoktur”.

800 yılında Oksfort yerel sinodunun aldığı kararla, Aziz Georgios, İngiltere'nin koruyucu azizi ilân edilmiştir. Aynı usulle de daha sonraları, Cenevre koruyucu azizi de ilân edildi. Rusya da halkı için Aziz Georgios'u koruyucu aziz olarak tanıdı. Türk sipahileri de Aziz Georgios'a itibar ediyorlardı. İnanıyorlardı ki, Aziz Georgios, baskı altında eziyet edilenleri koruyor.

* * *

On ikinci asırdan önce yapılan ikonalar, Aziz Georgios'u, yaya, güzel ve asker üniformasıyla bir genç olarak gösteriyorlardı. Daha sonraları, on üçüncü asırdan sonra, Aziz Georgios'u at üzerine binmiş ve onu bir ejderha katili olarak görüyoruz.

Aziz Georgios'un ejderhayı mızrağıyla öldürme anı ile sadece azizler ressamı değil, büyük ressamlar da uğraşmışlardır. Böyle bir Rafail tablosu, Floransa Müzesi'nde bulunmaktadır. Aziz Georgios, ejderha

öldürür bir durumda resmedilmesinde güzellik, yücelik, şiir ve iman kokusu bulunmaktadır.

* * *

Aziz Georgios'un bu ikonası gelenekle, halkın hayal gücü ve imanıyla bağdaşmaktadır. Görünüm ve olaylar meydana getirmektedir.

Böylece, Preveza'nın Agios Georgios köyündeki bir tepecikte bulunan delik, Aziz Georgios, bir ejderhayı mızrağıyla kovaladığı zaman, hızla geçişinden olduğunu söylerler.

* * *

Kilise ilâhi besteleme sanatı, kahraman Aziz Georgios'un adına güzel benzetmelerle iyi sözler yazmıştır.

Okuyoruz, Aziz Georgios, "Allah indinde en iyisi", "şanlı aslan", "parlak yıldız", "değerli elmas", İsa Mesih askeri", "binlerce kere galip gelmiş gladyatör", "yeni Davut", "gökyüzü ordusunun görüşmecisi" addediliyor ve öyledir de.

* * *

Milletimizin tarihinde, Yunanistan, Osmanlı hakimiyeti altında bulunduğu bir dönemde, Aziz Georgios'un ismi, bir mücadele ve iman sembolüydü.

Aziz Georgios'un adının kutlandığı günde, genç delikanlılar türküler söylerler, eğlenirler ve esir olan milletimizin hürriyeti için onun yardımını dilerlerdi. O günde, Aziz Georgios'un adına yapılmış olan kır kiliselerinde yortular yaparlar ve silâhla nişana atarlardı. Yani, nişan taliminde eğitim yapıyorlardı.

Aziz Georgios, bir İsa Mesih askeri olarak yüceldi. "İsa Mesih'in mübarek dini için ve vatanın hürriyeti için" savaşan askerler, bizim kahraman ecdadımızdı.

Böylece, Aziz Georgios'un adının kutlandığı günde, binlerce kır kiliselerinde, esir olan Helenizm şöyle terennüm ediyordu:

"Esirlerin kurtarıcısı".